

Αθήνα, 3/7/2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τις κ.κ.

Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Θέμα: «Απαράδεκτη συνέχιση των άδικων διακρίσεων εις βάρος των αναπληρωτών εκπαιδευτικών»

Ο «θεσμός» των αναπληρωτών εκπαιδευτικών (Γενικής Εκπαίδευσης, ΕΕΠ-ΕΒΠ) συνιστά μία «μαύρη κηλίδα» στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση η οποία, αντί να συρρικνώνεται με την πάροδο των ετών, γιγαντώνεται με εκθετικό ρυθμό εξαιτίας των κυβερνητικών πολιτικών. Είναι ενδεικτικό, όπως αποκαλύφθηκε κατά τη διενέργεια κοινοβουλευτικού ελέγχου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την απάντηση της αρμόδιας Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κας Ροζάνα Μινζάτου, ότι η Ελλάδα έχει τεθεί υπό στενή παρακολούθηση όσον αφορά την παραβίαση δικαιωμάτων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών ενώ έχει τεθεί, μάλιστα, «το ενδεχόμενο παραπομπής της χώρας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν δεν υπάρξει ικανοποιητική συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία».

Στις 25 Ιουλίου 2024, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέστειλε προειδοποιητική επιστολή στην Ελληνική Κυβέρνηση και στις 7 Μαΐου 2025, εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη καθώς οι εξηγήσεις της Κυβέρνησης δεν κρίθηκαν ικανοποιητικές. Μάλιστα, η Ελλάδα έχει λάβει προθεσμία έως τις 7 Ιουλίου 2025, προκειμένου να προβεί σε νομοθετική συμμόρφωση, διασφαλίζοντας ίσα δικαιώματα για τους εκπαιδευτικούς ορισμένου χρόνου. Σε διαφορετική περίπτωση, θα υπάρξει καταδικαστική απόφαση από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντί η Κυβέρνηση να προχωρήσει σε ένα συντεταγμένο σχεδιασμό για την εξάλειψη των ως άνω προβλημάτων, τα οποία δυσφημούν την πατρίδα μας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, υλοποιεί πολιτικές που διευρύνουν τις ανισότητες. Πρόσφατο παράδειγμα συνίσταται στην έκδοση Κ.Υ.Α. για τις προϋποθέσεις χορήγησης του επιδόματος ανεργίας, σύμφωνα με την οποία

απαιτούνται κατ' ελάχιστο 175 ημέρες ασφάλισης – αντί των 125 όπως ίσχυε μέχρι σήμερα – κατά τους 14 μήνες πριν την ένταξη στην επιδότηση εξαιρουμένων των 2 τελευταίων μηνών. Η εν λόγω απόφαση σημαίνει ότι οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, οι οποίοι τοποθετούνται στις θέσεις τους κατά τη γ' φάση ή και μεταγενέστερα χωρίς να ευθύνονται οι ίδιοι, δε δικαιούνται να λάβουν επίδομα ανεργίας. Μάλιστα, μεταβάλλεται προς το χειρότερο και το ύψος του επιδόματος ανεργίας για όσους εν τέλει το λάβουν.

Έτερο μείζον ζήτημα αφορά τις άδειες μητρότητας σε μια χώρα, η οποία μαστίζεται από δημογραφική κρίση και η Κυβέρνηση υποτίθεται ότι «λαμβάνει μέτρα» για την αντιμετώπισή της. Οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί δικαιούνται σχετική άδεια διάρκειας 5 μηνών (2 μήνες πριν τον τοκετό και 3 μήνες μετά), όπως και τη λήψη ειδικής αναρρωτικής άδειας λόγω προβλημάτων κύησης, αλλά και άδεια ανατροφής τέκνου διάρκειας 6 μηνών μετ' αποδοχών. Από την άλλη, οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί λαμβάνουν άδεια μητρότητας 119 ημερών (8 εβδομάδες πριν τον τοκετό και 9 εβδομάδες μετά), χωρίς τη δυνατότητα πρόσθετων αδειών όπως συμβαίνει στην προηγούμενη περίπτωση, ενώ λαμβάνουν άδεια ανατροφής τέκνου διάρκειας 4 μηνών, με τους 2 εξ αυτών να είναι επιδοτούμενοι από τη ΔΥΠΑ και τους άλλους 2 να είναι άνευ αποδοχών, ενώ το σύνολο του χρονικού διαστήματος δε μοριοδοτείται και δε λογίζεται ως χρόνος προϋπηρεσίας.

Εν συνεχεία, διακριτής σημασίας ζήτημα είναι και το στεγαστικό, το οποίο καλούνται να αντιμετωπίσουν σε ετήσια βάση οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί ανάλογα με την περιοχή τοποθέτησής τους. Η πρόσφατη είδηση της έξωσης αναπληρωτή εκπαιδευτικού στα Χανιά ένα μήνα πριν την ολοκλήρωση του σχολικού έτους, εξαιτίας της έναρξης της τουριστικής περιόδου και της επιθυμίας του ιδιοκτήτη να χρησιμοποιήσει το οίκημα υπό καθεστώς βραχυχρόνιας μίσθωσης, συνιστά ένα από τα πολλά παρόμοια περιστατικά που λαμβάνουν χώρα σε όλη την επικράτεια εις βάρος των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, αλλά και άλλων επαγγελματικών κατηγοριών όπως γιατροί και στρατιωτικοί. Η στέγαση των αναπληρωτών εκπαιδευτικών υπό αξιοπρεπείς συνθήκες και με αντίτιμο ανάλογο των μισθολογικών απολαβών τους αποτελεί την ελάχιστη υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας προς τους ίδιους και το λειτούργημα, το οποίο επιτελούν.

Επειδή υφίσταται ζήτημα ισονομίας όσον αφορά τη συνολική μεταχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού, γεγονός για το οποίο η χώρα μας κινδυνεύει με καταδίκη από το Δικαστήριο της Ε.Ε..

Επειδή, μετά τις πρόσφατες κυβερνητικές αποφάσεις αναφορικά με το επίδομα ανεργίας των αναπληρωτών εκπαιδευτικών το οποίο δίδεται κατά τους θερινούς μήνες, πολλοί εξ αυτών εγκαταλείπονται χωρίς καμία στήριξη εκ μέρους της Πολιτείας.

Επειδή οι κυβερνητικές διακηρύξεις περί αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος δε συνάδουν με την εν γένει πολιτική της και στο θέμα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Επειδή η στεγαστική κρίση, λόγω της απουσίας κυβερνητικής μέριμνας, έχει καταστήσει αδύνατη τη μετακίνηση εκπαιδευτικών σε περιοχές εκτός των συμφερόντων τους. Το εν λόγω γεγονός συμβάλλει καθοριστικά στην αύξηση των παραιτήσεων αναπληρωτών εκπαιδευτικών κατά τα τελευταία χρόνια, με ποσοστό 4-5% να μην αναλαμβάνει τα καθήκοντά του ή να αποχωρεί κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους.

Ερωτώνται οι αρμόδιες Υπουργοί:

1. Προτίθεται να λάβει νομοθετικές πρωτοβουλίες για την εξάλειψη των εργασιακών-ασφαλιστικών ανισοτήτων μεταξύ των εκπαιδευτικών, εν όψει της λήξης της σχετικής προθεσμίας της 7^{ης} Ιουλίου 2025 από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή;
2. Ποια είναι η κυβερνητική μέριμνα για όσους εκπαιδευτικούς προσελήφθησαν σε ύστερη της έναρξης της σχολικής χρονιάς φάση και ενημερώθηκαν, την τελευταία στιγμή, ότι δε θα λάβουν πλήρες επίδομα ανεργίας;
3. Ποιες πρωτοβουλίες σκοπεύει να αναλάβει για την αποφασιστική μείωση του αριθμού των αναπληρωτών εκπαιδευτικών μέσω της διενέργειας προσλήψεων μόνιμου προσωπικού;
4. Σκοπεύει να εξαλείψει τις αδικίες εις βάρος των αναπληρωτών εκπαιδευτικών μέσω της εξομοίωσης των αδειών μητρότητας;
5. Ποια είναι η πολιτική του Υπουργείου όσον αφορά το πανθομολογούμενο πρόβλημα της αδυναμίας στέγασης των αναπληρωτών εκπαιδευτικών στις περισσότερες εκ των περιοχών τοποθέτησής τους;

Ο ερωτών Βουλευτής

Σαρακιώτης Ιωάννης